

Özvegyek

Az eltelt évek alatt, az újságcikkek, beszámolók kapcsán néhány zambiai testvéremet az ott-honi testvérek is megismerhették, némelyiküket név szerint is. Énők a kertben dolgozik, és a lelki szolgálatban, a gyermekmunkában is segítő társam. Ismerhetik a tiniket is. Ha nem is név szerint, de arcról bizonyosan, hiszen a képeken újra meg újra feltűnnek az ismerős arcok. Ebben a cikkben azokról a gyülekezeti özvegyasszonyokról szeretnék beszámolni, akik különösen is közel állnak a szívemhez. Vagy azért, mert némelyikük gyermekei az én vasárnapi iskolás csoportomba tartoztak, vagy azért, mert életüket és viselkedésüket látva segítőknek választottam őket a lelki szolgálathoz.

Özvegynek lenni nem könnyű. Különösen nem ebben a kultúrában. Amikor a férj meghal, a rokonok eljönnek, és a temetés után a gyerekeket szétosztják a családok között. Az özvegnél is marad gyermek. A holmit pedig elviszik. Teljesen kismizik az özvegyet. Szinte egy szál ruhában marad ott. Nem véletlen, hogy Isten olyan gyengéd szeretettel fordul az árvák és özvegyek felé, és lesz Atyjuk, segítőjük, pártfogójuk.

J. nem igazán özvegy, de én annak számítom. Van ugyan férje, de csak papíron. 1000 km-rel távolabb él, a Rézövezetben. J. 1993-ban elköltözött onnan a hat gyermekkel, hogy a családi földön dolgozva valamiképpen biztosítsa maguknak a megélhetést. A férje nem törődik velük, semmi kapcsolata sincs a családdal.

J. 2001-ben csatlakozott a Mungwi baptista gyülekezethez, és 2003-ban ismerte meg Jézus Krisztust személyes Megváltójaként. Hat gyermeket nevel egyedül, egyszerű, őszinte, Istenbe vetett bizalommal. Álláslehetőség nincs a környéken, így a földből kell megélniük.

Még most is élénken emlékszem arra a beszélgetésre, amikor először jött hozzám segítséget kérni a tandíjra. A tandíjak itt annyira magasak, hogy akinek nincs jól fizető állása, és csak a földből él, annak a gyermeke főiskolai vagy egyetemi taníttatása lehetetlen, legyen az a gyermek bármilyen okos.

– Rendben van, most segíték, de ki fog utána segíteni?
– kérdeztem. Most is látom az arcát, szemét, ahogyan olyan nagyon egyszerű, őszinte bizalommal mondta:

– Hát majd az Úr!

És ez valóban így igaz. Özvegyek és árvák segítője, támogatója az Isten.

B. M. Ő igazán özvegy. A férje 2008-ban halt meg, az itt nagyon sokakat érintő, súlyos betegségben, AIDS-ben. Négy gyermek maradt utána árván. A férje halála után

elment néhány asszony vigasztalni őt a baptista gyülekezetből. Ahogy a Bibliából olvastak, nagyon megszólította és megbátorította az, hogy Isten az özvegyeknek gondját viseli. 2009-ben fogadta a szívébe Jézus Krisztust, és lett a Mungwi baptista gyülekezet tagja.

M. S. Kilenc gyermeke és 15 unokája van. Ő sem igazán özvegy, de én annak számítom, és látom Isten segítő, védő kezét az élete fölött. Alapjában van férje, de a férjének négy felesége van. Ő, az első feleség 59 éves, a negyedik feleség még csak 22. A férje teljesen elhagyta, és ezzel a családjával nem törődik. Így tehát M. S. dolgozik nagyon keményen, hogy az egész családot eltartsa. 1999-ben lett keresztyén; életének a nehézségei között találta őt meg Isten. A férje akkor kezdett el kimaradozni, és ő éppen várandós volt. Nem akarta megtartani a gyermeket, és nem akart tovább élni. Mérget ivott. Nagyon súlyos állapotban került kórházba. Amikor egy kicsit már jobban volt, egy miszionárius evangéliumi traktátust adott neki. Ő elolvasta és a következő imádságot mondta el: *Úr Jézus, ha erre az én sötét bűnömre is van bocsánat, amit tettem, akkor kérlek, bocsáss meg, és jöjj be az életembe!* Jézus Krisztus komolyan vette ezt az egyszerű, őszinte imádságot, és M. S. azóta az Úrral járja az utat. Először a Mungwi folyó mellett laktak, és az ottani protestáns gyülekezetbe kezdett járni.

Nemcsak ő, hanem az iskolai szünetben a gyerekei is, akik még nem házasok és itthon laknak, keményen dolgoznak a kukoricaföldön. A szociális támogatásból és a kukorica eladásából házat építettek. (A házat illetően nem európai színvonalra kell gondolni. Folyóvíz, szennyvíz elvezetés nélküli, de a korábbinál sokkal nagyobb, égetett téglából épült a ház, és a háztető sem fű-, hanem bádogtető.) Ez azt jelenti, hogy most sokkal jobb körülmények között élhetnek.

IMATÉMÁK:

2015-ben költöztek át ide, Mungwiba, és azóta is ennek a baptista gyülekezetnek a tagjai. M. S. mindent megtesz azért is, hogy a gyermekek ne csak jobb körülmények között éljenek, de tanulhassanak is. Tavaly bevezették az áramot, és ez segít abban, hogy a lámpafény mellett este is tudnak tanulni a gyerekek. Négyet közülük a vasárnapi iskolai csoportomból ismerem, és valóban okos gyerekek. Az egyik idősebb fiú pedig olyan jól tanul, hogy a gimnáziumi vizsgát extra jó eredménnyel tette le. Ilyen eredményt egész Zambiában csak 15–20 tanuló ért el. Ezeket a gyerekeket a továbbiakban az állam iskoláztatja. Az állam fizeti az egyetemi tandíjat, kollégiumot, mindent. Még az is lehet, hogy külföldön tanulhat tovább.

Amikor valakivel beszélgetek és M. S. szóba kerül, mindig megjegyzem: – *Umwina Kristu wakosa*. Ő egy igazi keresztyén, aki szereti az Úr Jézust és hűségesen követi Őt. Rá is érvényes, amit az Úr mondott: *Akinek sokat bocsátottak meg, az nagyon szeret.*

Van, hogy az Úr azt kéri, maradjunk egyedül Őerte. Van, hogy valaki özvegy lesz, vagy a körülmények folytán marad egyedül. Isten mindig kész az ilyenek mellé odaállni, és atyai szeretetével bátorítani, segíteni őket. Aki Őbenne bíz, mindent Őtőle vár, az átélheti, hogy Isten kővár és menedék, igen biztos segítség minden szükségben és nyomorúságban. Ezeknek az özvegyeknek a hite, Istenbe vetett bizalma példaértékű lehet előttünk is. Körülményeiket, lehetőségeiket látva teljen meg a szívünk hálával Isten iránt, hogy nekünk, európaiaknak milyen sok jutott!

Befejezésül azt szeretném a testvérek szívére helyezni, amit az „én tinigyerekeimnek” is tanítok: lehet, hogy szegény vagy, de mindig fogsz találni legalább egyet, aki nálad szegényebb. Kérdezd meg Istent, mi az, amivel tudnád segíteni. *„Aki könyörül a nincstelenen, az Úrnak ad kölcsön”* (Péld 19,17).

Magamról csak annyit, hogy a Hertler házaspár hirtelen visszautazása Németországba az én hazautazásom időpontját is megváltoztatta. A tervezettnél fél évvel korábban, januárban utazom haza szolgálati szabadságra.

Isten kegyelméből még előadtuk az új karácsonyi előadást Ngululán és Mungwiban. A szilvesztert a tinikkel együtt töltöttük, ami egyúttal farewell, búcsú is volt. Ugyanis elköltözöm Mungwiból. (A holmijaim egyelőre a misszió kazamai házába, egy konténerbe lesznek átpakolva.)

Amikor életünkben hirtelen, váratlan változások vannak, jó tudnunk nekünk, keresztyéneknek, hogy életünket olyankor is a mozdíthatatlan Kőszikla, Jézus Krisztus biztosan tartja.

HÁLA:

1. Hosszú keresés után sikerült végül találni egy erdei utat, ami nem életveszélyes és járható.
2. Újévkor órákon át tartó felhőszakadás volt, de végül délutánra mégis vissza tudtam vinni a gyerekeket baleset, elakadás nélkül.
3. Az áldott karácsonyi előadásért.
4. A szilveszteri alkalomért, az új évkezdetért a tinikkel, hogy együtt adhattunk hálát Istennek a mögöttünk levő évért, és az Úrral indulhattunk ebbe az új évbe.
5. Bár decemberben maláriás voltam, Isten erőt adott a szolgálatokhoz, a teendőkhöz.
6. Mivel nincs már kutyám, én öltem meg a kígyót, amelyik bejött a lakásba. Isten bátorságot adott hozzám és megvédett.

KÉRÉS:

1. Bölcsességért a pakolásnál, átköltözésnél. El tudjam dönteni, mi az, ami fontos, szükséges a jövőben.
2. A tinik együtt maradjanak, ne szóródjanak szét, megmaradjanak a hitben.
3. A megbízottak hűséggel törődjenek velük.
4. Védelemért az utazásnál, szerencsés hazaérkezésért.
5. A szolgálati körútért, áldott találkozásokért a gyülekezetekkel, testvérekkel.

Szeretettel köszöntöm a testvéreket: *dr. Keszi Krisztina*

(A cikk képei a hátsó borító belső oldalán találhatóak.)

Dr. Keszi Krisztina – Zambia

Látogatás az egyik özvegnél

Egy másik özvegy családjánál

A harmadik özvegy

Az egyik özvegy fia segít a beszélgetésben a csendesnapon

A csoportomba tartozó vasárnapi iskolásokkal
A falat az együtt készített képek díszítik

Közös hálaadás Lucyval, aki befejezte a tanári főiskolát